

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119215896
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119215896.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/X, XXX XX N., štátny občan SR v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522 proti povinnému: I. J. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX S., štátny občan SR, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 127,82 Eur a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/157/2019 zo dňa 31. mája 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 31.5.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 22Ek/157/2019, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie pričom pre posúdenie samotného návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ďalej uviedla, že exekučný súd preskúmal poštový poukaz predložený zo strany povinného a zistil, že platba matky povinného ako odosielateľa vo výške 800,- Eur určená oprávnenému ako prijímateľovi bola prostredníctvom poštového poukazu uhradená na pošte dňa 05.05.2010. Z uvedeného ako aj z odôvodnenia predloženého exekučného titulu skonštatovala, že platba pochádza ešte z obdobia pred vznikom vymáhaného nároku, na základe ktorého prebieha exekúcia. A vzhľadom na skôr citovanú zásadu, že súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku, je zrejmé, že predmetná platba bola uhradená v časovom období pred vznikom vymáhaného nároku. Rovnako uviedla, že i keď povinný svoj návrh nekonkretizoval a neodôvodnil okolnosti platby, avšak pre právne posúdenie je rozhodujúca tá skutočnosť, že sa uskutočnila v období pred vznikom vymáhaného nároku, a teda túto skutočnosť platby mal možnosť povinný poukázať v základnom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu a uplatniť túto skutočnosť ako obranu v základnom konaní. A na záver súd konajúci vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku o ktorom nemožno znovu konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Pričom konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom a povinný mal možnosť brániť sa po doručení

predmetného rozhodnutia podaním riadneho, resp. mimoriadneho opravného prostriedku v základnom konaní. Na základe vyššie uvedených skutočností, nakoľko neboli naplnené predpoklady na zastavenie exekúcie súdom v súlade s § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, vyššia súdna úradníčka návrh povinného na zastavenie exekúcie posúdila ako nedôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietla.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že údajný exekučný titul 4C 15/2014 začala jeho matka, pričom on len pokračoval, čo bola podľa jeho názoru jeho morálna povinnosť. Ďalej uviedol, že jeho tvrdenia uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sú pravda a súčasne vyzýva oprávneného, aby preukázal právny nárok na peniaze, ktoré mu vyplatila matka povinného. Preto celú vec považuje za neoprávnenú a amorálnu, nakoľko to má preplatené a nemá nič spoločné s dobrými mravmi, nakoľko podľa jeho názoru ide len o obohacovanie sa. A preto navrhuje exekúciu zastaviť, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi a dlh podľa názoru povinného nikdy nie je premlčaný.

4. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 04.09.2019 vyjadril aj oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý uviedol, že primárne považuje sťažnosť v celom rozsahu za nedôvodnú, keďže povinný neuviedol žiadne dôvody uvedené v § 61k ods. 1 písm. abd Exekučného poriadku pre vznik dôvodu na zastavenie exekúcie. Taktiež poukázal na to, že suma 800,- Eur, na ktorú povinný odkazuje nesúvisí s týmto konaním, keďže táto suma bola uhradená v roku 2010, po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Taktiež má oprávnený za to, že povinný neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Rovnako má oprávnený za to, že tvrdenia povinného nie sú pravdivé a sú zavádzajúce. A teda podľa názoru oprávneného súd správne postupoval, keď dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvod na zastavenie exekúcie. A preto žiada, aby súd sťažnosť povinného zamietol.

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 26.06.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 11.06.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 17.01.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Čadca, č.k. 4C 15/2014-286 zo dňa 17.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.09.2018 a vykonateľnosť dňa 14.09.2018, dňa 08.02.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke JUDr. Marte Kužmovej (99EX 92/2019). Dňa 29.03.2019 bol po uplynutí zákonnej lehoty doručený poverenej súdnej exekútorke návrh povinného na zastavenie exekúcie,

ktorý ho spolu s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného postúpila súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. Podľa §-u 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

16. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na doplnenie ešte uvádza, že povinný ani vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie. A sudca preto len zdôrazňuje, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal, pričom súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Vyššia súdna úradníčka preto správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.